

У присмерку осінньої алеї...

Максим Рильський

У присмерку осінньої алеї
Зірібають діти каштановий лист
І пісеньки наспівують свої,
Синиці передражнюючи свист.

Бездумні роси на траві поблідлі
Живуть життям ритмічним і легким,
А сонце, розмахнувшись навідлі.
Короткий шлях перетинає їм.

Осіннє сонце! Смуток воєводи,
Що все скорив, щоб опочити сам!
Та серце вірить, повне прохолоди,
Дитячим неосіннім голосам.

1932